

РЕШЕНИЕ

№ 160

гр. София, 11.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, НО 7 СЪСТАВ в публично заседание на
единадесети октомври, през две хиляди двадесет и първа година в следния
състав:

Председател: Милен Михайлов
Съдебни МАРИЯ ДИМОВА ДИМОВА
заседатели: ШИКАЛАНОВА
 ТИНКА ДРАГНЕВА
 ЛУМБАРСКА

при участието на секретаря Гергана Хр. Христова
в присъствието на прокурора Татяна Александрова Садай (СГП-София)
като разгледа докладваното от Милен Михайлов Наказателно дело от общ
характер № 20211100201776 по описа за 2021 година

Постъпила е МОЛБА от Окръжен съд Любляна, Република Словения за трансфер на
наказателно производство по дело № V К 36905/2015г. по описа на съда, водено срещу
българските граждани И.С.В.. и В. Ст. В. за извършено от тях престъпление по чл. 247, вр.
чл. 20, ал. 2 от НК на Република Словения и чл. 54, ал. 1 от НК – Използване на подправена
банкова карта или друга карта.

Съдът по така отправеното искане намира, че същото следва да бъде оставено без
уважение. Респективно да се откаже допускането на трансфер на наказателното
производство от Република Словения в Република България.

Основните съображения на съда за това се коренят във фактите свързани с
характеристиките на извършеното престъпление, респективно приложените към искането за
осъществяване на трансфера доказателства, а именно :

Разследваното престъпление в Република Словения е такова по чл. 247, вр. чл. 20, ал.
2 от НК на Република Словения и чл. 54, ал. 1 от НК – Използване на подправена банкова
карта или друга карта, като в рамките на първоинстанционното производство и респективно
в преписката са приложени писмени доказателства, експертизи и свидетелски показания,
както и веществено доказателства – дискове, които са били събрани в рамките на
проведеното разследване в Република Словения.

Съдът намира в настоящия състав, че разглеждането на обвиненията срещу двете

лица И.С.В.. и В. Ст. В. би било затруднено, доколкото макар по делото да са приложени множество доказателства, по правилата на българския НПК съдът следва лично и непосредствено да извърши разпит на основните свидетели и вещите лица, които обаче не са български граждани и не се намират на територията на Република България.

В конкретния случай обстоятелствата по делото сочат, че свидетелите възпроизвеждащи данни относими към престъпното деяние се намират извън територията на Република България, техният непосредствен разпит пред българския съд би бил изключително затруднен. Евантуална възможност е да бъдат използвани съвременни видео комуникационни средства, но въпреки хипотетичната възможност за употребата на същите, съдът не счита, че установяването на истината би могло да се реализира от българския съд в такава пълнота каквато се изисква от закона и каквато евантуално е налице да се установи от съда по мястото на извършване на престъплението.

Отделно от това, макар и сред материалите по делото да се установява, че са изпратени веществени доказателства, а именно видеозаписи записи, видно е че самото скимиращо устройство, използвано за придобиване на данните по кредитните карти с които в последствие е било злоупотребено, не е било приложено и не се намира на територията на Република България, а данните сочат, че е останало в Република Словения, като за самото устройство е налична само експертиза. Самите карти също не са налични по делото.

След преценка на изложеното, съдът намира, че действително в случая са налице част от основанията, предвидени в чл. 478, ал. 2 от НПК за трансфер, а именно от т. 1 до т. 6. Не е налице обаче едно от най-важните основания за трансфер на наказателното производство по смисъла на чл. 478, ал. 2, т. 8 от НПК и чл. 8, т. 1, б. "е" от ЕКТПНД, а именно - трансферът на производството да е в интерес на установяване на истината и най-важните доказателства да се намират на територията на замолената държава. В случая макар част от доказателствата да са приложени по делото – веществените такива, то останалите доказателства - гласни, писмени, и експертиза, не се намират на територията на Република България. При положение, че повечето доказателства по делото се намират на територията на Република Словения, разглеждането на делото в Република България не би било в интерес на установяване на истината, тъй като събирането и проверката им по реда на НПК от страна на Българския съд, при евантуално приемане за разглеждане на трансферираното производство, би довело до обективни затруднения и до съществено забавяне на производството по делото, което би влязло в противоречие с изискването на чл. 22 от НПК за разглеждането на делото в разумен срок.

Отделно от това съдът намира, че в рамките на така внесените материали и предявеното обвинение от страна на Прокуратурата на Република Словения, изпратени до настоящата съдебна инстанция, отсъстват доказателства, които да удостоверяват осъществяването на основните наказателно правни институти, които са залегнали в българския наказателен процес, а именно предоставяне възможност на обвиняемите лица да се запознаят с естеството на повдигнатите спрямо тях обвинения, предявяване на материалите в наказателното производство и предоставяне на защита на посочените лица, което очевидно не е сторено, с оглед доказателствата към така депозираното искане.

В този смисъл, макар не разглеждайки по същество цялото наказателното производство, с което съдът е сезиран, настоящият състав няма как да не отбележи, че действително основните принципи на наказателния процес, които биха били за непосредственост, за устност, респективно осигуряване правото на защита на подсъдимите лица чрез осъществяване на основни институти от наказателния процес от гледна точка на българското наказателно процесуално право не са реализирани, поради което и в този смисъл съдът намира, че и на това основание следва да откаже приемането на наказателното

производство.

Предвид изложените съображения и на основание чл. 478, ал. 2 от НПК, съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ И НЕ ПРИЕМА МОЛБА от Окръжен съд Любляна, Република Словения за трансфер на наказателно производство по дело № V К 36905/2015г. по описа на съда, водено срещу българските граждани И.С.В.. и В. Ст. В. за извършено от тях престъпление по чл. 247, вр. чл. 20, ал. 2 от НК на Република Словения и чл. 54, ал. 1 от НК – Използване на подправена банкова карта или друга карта.

Решението на съда подлежи на обжалване и протест пред Апелативен съд гр.София по реда на глава XXI в петнадесетдневен срок от днес.

Председател: _____

Заседатели:

1. _____

2. _____